

Księga Daniela - numer sto siedemdziesiąt dwa

Cień Fatimy: demaskowanie szatańskiego wpływu stojącego za proroczymi wizjami Kościoła katolickiego

Jeff Pippenger

2024-04-02

Proroctwo fatimskie było dziełem Szatana, mającym przygotować Kościół katolicki do oddania mu swojej organizacji, gdy będzie się podawał za Chrystusa, gdyż jest ono "arcydziełem mocy Szatana — pomnikiem jego wysiłków, by zasiąść na tronie i rządzić ziemią według swojej woli." Ci, którzy nie skorzystają ze świadectwa proroczego wskazującego na rolę Fatimy w kierowaniu katolicyzmem, z powodu niechęci do uwierzenia w zdolność Szatana do dokonywania cudów, sami wystawiają się na zwiedzenie. Proroctwo fatimskie dotyczyło wewnętrznej walki w łonie katolicyzmu oraz wojny katolicyzmu z ateizmem.

Wojna katolicyzmu z ateizmem jest tematem czterdziestego wersetu jedenastego rozdziału Księgi Daniela. Ilustracja tego zmagania rozpoczyna się w roku 1798, w wersecie czterdziestym. Rozpoczęła się od bitwy, w której Napoleon, król południa, uprowadził papieża do niewoli w 1798 roku, a świadectwo zawarte w tym wersecie kończy się następnie tym, że król północy zmiotł króla południa w roku 1989. W obrębie tej historii (od 1798 do 1989 roku) obaj przeciwnicy, w latach 1917 i 1918, zostają każdy z osobna oznaczeni proroczą symboliką, która łączy oba ich świadectwa, zachowując zarazem ogólny temat wersetu. Proroctwo fatimskie jest bez wątpienia proroctwem szatańskim, lecz stanowi przedmiot proroczego Słowa Bożego i dlatego jest historią, którą należy właściwie rozumieć.

Jedynym bezpieczeństwem dla duszy w tym czasie jest pytać na każdym kroku: Co mówi Pan do swego sługi? Słowo Pana trwa na wieki. Biblia ma być naszym przewodnikiem i zamiast radzić się ludzkiej mądrości oraz przyjmować twierdzenia skończonych śmiertelników jako boską prawdę, powinniśmy badać niezawodne słowo prorockie. Bóg przemówił, a Jego słowo jest godne zaufania, i musimy oprzeć naszą wiarę na „Tak mówi Pan”. Bóg pragnie, abyśmy badali wydarzenia dziejące się wokół nas i porównywali je z proroctwami Jego słowa, abyśmy zrozumieli, że żyjemy w dniach ostatecznych. Potrzebujemy Biblii i chcemy wiedzieć, co jest w niej napisane. Pilny badacz proroctw zostanie nagrodzony jasnymi objawieniami prawdy, gdyż Jezus powiedział: „Twoje słowo jest prawdą”. Signs of the Times, 1 października 1894.

W trzeciej wojnie zastępczej, jak przedstawiono to w wersecie trzynastym do piętnastego jedenastego rozdziału Księgi Daniela, zostaje wprowadzona potęga, która wywyższa samą siebie, aby ustanowić widzenie. Werset ten wypełnił się w roku 200 p.n.e., gdy „Rzymianie interweniowali na rzecz młodego króla Egiptu” i „postanowili, że powinien być chroniony przed zgubą obmyśloną przez Antiocha i Filipa”. Werset ten oraz historia roku 200 p.n.e. wskazują, że tuż przed ustawą niedzielną, pod pozorem obrony osłabionego następcy Putina, w czasie gdy Stany Zjednoczone i Organizacja Narodów Zjednoczonych (Seleukos i Filip Macedoński) postanowiły zająć terytoria rosyjskie i podzielić je dla wzajemnej korzyści, papieski Rzym (nierządnicą z Tyru)

zacznie grać swoją muzykę, gdy zacznie wychodzić, aby popęlniać nierząd z królami ziemi.

Rok 533 i dekret Justyniana zostaną następnie powtórzone, jak zostało to proroczo przedstawione w Objawieniu, rozdział trzynasty, werset drugi; werset ten stwierdza, że smok (pogański Rzym) miał zapewnić papieżowi trzy rzeczy.

I bestia, którą widziałem, była podobna do lamparta, a jej nogi były jak nogi niedźwiedzia, a jej paszcza była jak paszcza lwa; i smok dał jej swoją moc, swój tron i wielką władzę.
Objawienie 13:2.

Smok pogańskiego Rzymu dał papieżowi swoją „stolicę” (miasto Rzym) w roku 330, gdy Konstantyn przeniósł swą stolicę do Konstantynopola. Klodwig przekazał papieżowi swoją wojskową „moc” począwszy od roku 496, a w roku 533 Justynian nadał papieżowi cywilną „władzę”. Pięć lat później pogański Rzym osadził papieża na tronie, jak przedstawiono to w wersetach szesnastym, trzydziestym pierwszym i czterdziestym pierwszym jedenastego rozdziału Księgi Daniela. Gdy Stany Zjednoczone wygrają trzecią wojnę zastępczą, papież pokona komunistyczną potęgę Rosji, która jest przedmiotem prorocstwa fatimskiego. Wojny zastępcze noszą podpis prawdy, albowiem wszystkie trzy bitwy zostają stoczone przez papieską armię zastępczą.

Pierwszą i ostatnią papieską armią zastępczą są Stany Zjednoczone (odstępczy protestantyzm). Środkową armią zastępczą są naziści Ukrainy, którzy byli również katolicką armią zastępczą przeciwko komunistycznej Rosji w czasie drugiej wojny światowej. Są trzy wojny światowe i są trzy wojny zastępcze. Drugą wojną zarówno spośród wojen światowych, jak i wojen zastępczych, był nazizm. Obecna wojna na Ukrainie jest wojną pogranicza, która po raz pierwszy wypełniła wersety jedenaście i dwanaście w bitwie pod Rafią. Wojna na Ukrainie dokonuje się obecnie w czasie drugiego z trzech uderzeń islamu trzeciego biada, choć islam nie jest zaangażowany w tę konkretną wojnę.

Pierwsze uderzenie zostało wymierzone przeciwko duchowej ziemi chwały 11 września 2001 roku, a ostatnie z trzech uderzeń następuje przy prawie niedzielnym i ponownie jest wymierzone przeciwko duchowej ziemi chwały. Drugie z trzech uderzeń islamu trzeciego biada zostało wymierzone przeciwko dosłownej starożytnej ziemi chwały 7 października 2023 roku. Wojna ta toczy się dokładnie na tym samym obszarze, na którym Ptolemeusz odniósł zwycięstwo w bitwie pod Rafią. Jezus oświadczył, że w dniach ostatecznych będą wojny i wieści o wojnach.

Wojny, do których odniósł się Jezus, rozgrywają się w historii, gdy wypełnia się skutek każdego widzenia, a to właśnie Ezechiel odnotował ten fakt. W tej historii przedstawione są: nadejście trzeciego biada islamu, druga i trzecia bitwa wojen zastępczych, powtórzenie amerykańskiej wojny secesyjnej oraz powtórzenie amerykańskiej wojny o niepodległość. Wojny te dokonują się w czasie historii pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, a przy rychłym nadejściu ustawy niedzielnej Pan wzbudzi swoje wojsko jako chorągiew, gdy rozpocznie się ostateczna, trzecia wojna światowa i gdy islam trzeciego biada spotęguje swoje rozjątrzenie narodów.

I usłyszycie o wojnach i wieściach o wojnach; baczcie, abyście się nie trwożyli, bo to wszystko musi się stać, lecz to jeszcze nie koniec. Powstanie bowiem naród przeciw narodowi i królestwo przeciw królestwu, i nastaną klęski głodu, zarazy i trzęsienia ziemi w różnych miejscach. A to wszystko jest początkiem boleści. Ewangelia Mateusza 24:6-8.

W czasie pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy dwie klasy ludu Bożego są określane na podstawie ich zdolności widzenia i słyszenia.

Dlatego mówię do nich w przypowieściach, bo patrząc nie widzą, a słuchając nie słyszą ani też nie rozumieją. I spełnia się na nich proroctwo Izajasza, które mówi: "Słuchając będziecie słuchać, a nie zrozumiecie; patrząc będziecie patrzeć, a nie pojmiecie." Bo stwardniało serce tego ludu, a ich uszy stały się przytępione i swoje oczy zamknęli, aby przypadkiem nie widzieli oczami i nie słyszeli uszami, i nie zrozumieli sercem, i nie nawrócili się, a Ja bym ich uleczył. Lecz błogosławione są wasze oczy, bo widzą, i wasze uszy, bo słyszą. Mateusz 13:13-16.

W tym okresie, który rozpoczął się 11 września 2001 roku, Jezus powiedział: „będziecie słyszeć o wojnach i pogłoskach o wojnach”. W Księdze Objawienia Jan reprezentuje tych, którzy słyszą głos Chrystusa.

Byłem w Duchu w dzień Pański i usłyszałem za sobą potężny głos, jak dźwięk trąby.
Objawienie 1:10.

„Głos”, który usłyszał, był „jak trąba”, a trąba jest symbolem wojny, a on usłyszał głos za sobą. Następnie odwrócił się, aby zobaczyć głos.

I odwróciłem się, aby zobaczyć, co to za głos, który mówił ze mną. A gdy się odwróciłem, zobaczyłem siedem złotych świeczników; a pośród siedmiu świeczników kogoś podobnego do Syna Człowieczego, odzianego w szatę sięgającą do stóp i przepasanego na piersiach złotym pasem. Jego głowa i włosy były białe jak wełna, białe jak śnieg, a jego oczy jak płomień ognia; a jego stopy podobne do lśniącego brązu, jakby rozżarzone w piecu; a jego głos jak szum wielu wód. I w swej prawej ręce miał siedem gwiazd; a z jego ust wychodził ostry, obosieczny miecz; a jego oblicze było jak słońce, gdy świeci w pełni swej mocy. A gdy go ujrzałem, padłem do jego stóp jak martwy. On zaś położył na mnie swoją prawą rękę, mówiąc do mnie: Nie bój się; ja jestem pierwszy i ostatni. Objawienie 1:12-17.

Widzenie Chrystusa, które Jan ujrzał, gdy obrócił się, aby zobaczyć głos, było tym samym widzeniem, które Daniel oglądał w rozdziale dziesiątym, tym samym widzeniem, które Izajasz ujrzał w rozdziale szóstym, oraz tym samym widzeniem, które oglądał Paweł, gdy ujrzał historię siedmiu grzmotów.

Pokora jest nierozzerwalnie związana ze świętością serca. Im bardziej dusza zbliża się do Boga, tym pełniej się unia i poddaje. Gdy Hiob usłyszał głos Pana z wichru, zawołał: „Brzydę się sobą i pokutuję w prochu i popiele.” To wtedy, gdy Izajasz ujrzał chwałę Pana i usłyszał cherubinów wołających: „Święty, święty, święty jest Pan Zastępów”, zawołał: „Biada mi, bo zginałem!” Daniel, gdy nawiedził go święty posłaniec, mówi: „Moja wspaniałość obróciła się we mnie w zgniliznę.” Paweł, po tym, jak został porwany aż do trzeciego nieba i słyszał

rzeczy, których człowiekowi nie wolno wypowiadać, mówił o sobie jako o „mniejszym niż najmniejszy ze wszystkich świętych”. To właśnie umiłowany Jan, który spoczywał na piersi Jezusa i oglądał Jego chwałę, padł przed aniołami jak umarły. Im bliżej i bardziej nieustannie wpatrujemy się w naszego Zbawiciela, tym mniej znajdziemy w sobie tego, co godne pochwały. Znaki Czasu, 7 kwietnia 1887.

Gdy Gabriel wyjaśnił Danielowi widzenie, przedstawił prorocze wydarzenia rozdziału jedenastego. Wydarzenia te stanowią opis działań wojennych, a w przedstawieniu tych wojen sprawcze widzenie „mareh” w formie żeńskiej, wyrażone jako „marah”, sprawiło, że Daniel został przemieniony na obraz Chrystusa. Gdy Chrystus mówi, że usłyszycie o wojnach i wieściach o wojnach, wskazuje na wojny przedstawione w rozdziale jedenastym Księgi Daniela. Dalej wskazuje, że aby zobaczyć widzenie, które sprawia, że patrzący zostaje przemieniony na Jego obraz, musisz się odwrócić, bo głos jest za tobą. Wojny przedstawione w rozdziale jedenastym Daniela są opisami wojen, które wydarzyły się w przeszłości. Słyszac o tamtych wojnach w przeszłości, człowiek zostaje pouczony o historii, która rozgrywa się teraz, lecz tylko jeśli ma oczy, by widzieć, i uszy, by słyszeć.

Gdy Ezechiel zapisał, że nadejdzie chwila, kiedy widzenie nie będzie już odwlekane, miało to związek z jego wizją niebiańskiej świątyni, gdzie między innymi Ezechiel zobaczył „koła jedno w środku drugiego”, co Siostra White określa jako złożoną sieć wzajemnych powiązań ludzkich wydarzeń.

Na brzegach rzeki Chebar Ezechiel ujrzał wicher, jakby nadchodzący z północy, 'wielki obłok i ogień ogarniający się, a dokoła niego była jasność, a z pośrodku jego jak barwa bursztynu.' Wiele kół, przecinających się wzajemnie, było poruszanych przez cztery istoty żywe. Wysoko ponad tym wszystkim 'było jakby podobieństwo tronu, na kształt kamienia szafirowego; a na podobieństwie tronu było podobieństwo, jakby wygląd człowieka, wysoko na nim.' 'I u cherubów ukazała się pod ich skrzydłami postać ludzkiej ręki.' Ezechiel 1:4, 26; 10:8. Koła były tak skomplikowane w układzie, że na pierwszy rzut oka wydawały się chaotyczne; jednak poruszały się w doskonałej harmonii. Istoty niebiańskie, podtrzymywane i prowadzone ręką pod skrzydłami cherubów, wprawiały te koła w ruch; nad nimi, na szafirowym tronie, był Wiekuisty; a wokół tronu — tęczą, znak boskiego miłosierdzia.

Jak zawiłe układy podobne do kół były pod kierunkiem ręki znajdującej się pod skrzydłami cherubów, tak zawiła gra ludzkich wydarzeń jest pod Bożą kontrolą. Pośród sporów i zgiełku narodów Ten, który zasiada nad cherubami, wciąż kieruje sprawami ziemi.

Przemawia do nas historia narodów, które kolejno zajmowały wyznaczony im czas i miejsce, nieświadomie dając świadectwo prawdzie, której znaczenia same nie pojmowały. Każdemu narodowi i każdemu człowiekowi naszych czasów Bóg wyznaczył miejsce w swoim wielkim planie. Dziś ludzie i narody są mierzeni pionem w ręku Tego, który się nie myli. Wszyscy własnym wyborem rozstrzygają o swoim losie, a Bóg kieruje wszystkim, aby wypełnić swoje zamysły.

Historia, którą wielki JA JESTEM nakreślił w Swoim Słowie, łącząc ogniwo po ogniwo w proroczym łańcuchu, od wieczności minionej po wieczność przyszłą, mówi nam, gdzie dziś

jesteśmy w pochodzie wieków i czego można oczekiwać w czasie, który ma nadejść. Wszystko, co proroctwo zapowiedziało jako mające się spełnić, aż do chwili obecnej, zostało zapisane na kartach historii i możemy być pewni, że wszystko, co jeszcze ma nadejść, wypełni się we właściwej kolejności.

„Ostateczne obalenie wszystkich ziemskich panowań jest wyraźnie przepowiedziane w słowie prawdy. W proroctwie wypowiedzianym, gdy został ogłoszony przez Boga wyrok na ostatniego króla Izraela, zawarte jest poselstwo.” Edukacja, 178, 179.

Skomplikowane koła, które na pierwszy rzut oka wydają się być w nieładzie, są złożoną grą ludzkich wydarzeń, przedstawioną w sporach i zgiełku narodów. Historia, którą Chrystus wyznaczył w swoim Słowie, mówi nam, gdzie się znajdujemy, a czyniąc to, wskazuje ostateczne obalenie wszelkich ziemskich panowań. Czas pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy jest tym momentem, w którym wypełnia się skutek każdego widzenia, a w obrębie tej historii koła przedstawiają wojny i wieści o wojnach, które Chrystus określił jako „początek boleści”. Początek boleści rozpoczął się 11 września 2001 roku, gdyż wtedy rozpoczął się czas pieczętowania stu czterdziestu czterech tysięcy, a anioł pieczętujący kładzie swój znak na tych, którzy wzdychają i zawodzą z powodu obrzydliwości popełnianych pośród Kościoła i ziemi.

Wojny na ziemi przynoszą smutek tym, którzy widzą i słyszą to, co te wojny przedstawiają. Historia zapieczętowania wskazuje na ostateczne obalenie wszystkich królestw ziemskich, a obalenie tych królestw zostało prześledzone w proroczej historii minionych czasów. Gdy Izajasz w rozdziale szóstym ujrzał to samo widzenie, co Jan, Daniel, Ezechiel, Hiob i Paweł, zgłosił się, by przekazywać orędzie dla tamtego czasu, lecz zapytał, jak długo będzie musiał je przekazywać?

I usłyszałem głos Pana, który mówił: Kogo poślę i kto nam pójdzie? Wtedy rzekłem: Oto jestem; poślij mnie. On zaś rzekł: Idź i powiedz temu ludowi: Słuchajcie wprawdzie, lecz nie rozumiecie; patrzcie wprawdzie, lecz nie pojmujcie. Znieczul serce tego ludu, obciąż ich uszy i zamknij im oczy, aby nie widzieli swymi oczami, nie słyszeli swymi uszami i nie rozumieli swym sercem, i nie nawrócili się, i nie zostali uzdrowieni. I rzekłem: Panie, jak długo? A On odrzekł: Aż miasta będą spustoszone bez mieszkańca, domy bez ludzi, a ziemia całkowicie spustoszona, a Pan oddali ludzi daleko i nastanie wielkie opuszczenie pośrodku ziemi. Izajasz 6:8-12.

Odpowiedź, jaką otrzymał Izajasz, brzmiała, że będzie musiał przedstawiać poselstwo aż do czasu, gdy „ziemia zostanie całkowicie zniszczona”. Poselstwo o pieczętowaniu jest przekazywane w czasie wojny, a wojna jest wyraźnie określona jako interpretacja widzenia „marah”, które wszyscy prorocy ujrzeli. Zewnętrzne poselstwo ma na celu wywołać wewnętrzne doświadczenie, ale tylko u tych, którzy „będą słuchać”.

Powiązanie papieskiej armii zastępczej nazistów w drugiej wojnie światowej zgadza się, linia po linii, z drugą armią zastępczą w drugiej wojnie zastępczej, a sama druga wojna światowa zgadza się z drugą wojną zastępczą. Powiązanie drugiej wojny zastępczej z graniczną wojną pod Rafią, która obecnie powtarza się na Ukrainie, jest geograficznie związane z drugim uderzeniem islamu trzeciego biada, które rozpoczęło się 7 października 2023 roku, i przedstawia prorocze koła w

kołach.

W 1999 roku opublikowano książkę napisaną przez Johna Cornwella. John Cornwell był wówczas starszym pracownikiem naukowym w Jesus College w Cambridge w Anglii oraz wielokrotnie nagradzanym dziennikarzem i autorem. Książka dotyczyła roli papieża rzymskiego, który panował w czasie II wojny światowej. Książka rozpoczyna się od dziadka przyszłego papieża, który był prawą ręką papieża Piusa IX, znanego jako Pio Nono. W 1849 roku republikański tłum zaatakował zabudowania watykańskie, a papież Pius IX uciekł z miasta Rzymu. Człowiekiem, którego zabrał ze sobą na wygnanie, był dziadek Eugenia Pacellego. Eugenio Pacelli był wnukiem prawej ręki papieża Piusa IX, a później został Piusem XII, zaś książka o Eugenio Pacellim nosiła tytuł Hitler's Pope, The Secret History of Pius XII.

W książce Cornwell bada, w jakim stopniu papież Pius XII, wcześniej kardynał Eugenio Pacelli, był świadomy prześladowań Żydów przez nazistowski reżim podczas II wojny światowej i jak na nie reagował. Wykazuje, że publiczne milczenie Piusa XII i brak działań w potępieniu Holokaustu ilustrowały jego niemoralne przywództwo w czasie wojny.

Cornwell przedstawia historyczny kontekst pontyfikatu Piusa XII, uwzględniając jego dyplomatyczne zaplecze oraz złożoną dynamikę polityczną tamtego okresu. Analizuje podejście Watykanu do postępowania wobec nazistowskich Niemiec. Cornwell wskazuje, że Pius XII nie potępił Holokaustu ani nie interweniował w obronie prześladowanych Żydów, gdyż jako kardynał w 1933 roku doprowadził do zawarcia konkordatu z Hitlerem, który obiecywał katolickie podporządkowanie się dziełu Hitlera.

Będziemy kontynuować to badanie w następnym artykule.

Po II wojnie światowej niektórzy nazistowscy zbrodniarze wojenni zdołali uniknąć sprawiedliwości, uciekając do różnych krajów, w tym do kilku państw Ameryki Południowej. Główne metody, którymi posługiwali się, aby uciec i dotrzeć do Ameryki Południowej, obejmowały:

Szczurze szlaki: Szczurze szlaki były tajnymi drogami ucieczki utworzonymi przez różne organizacje, w tym Kościół katolicki oraz sprzyjające im agencje wywiadowcze, aby pomóc nazistom i innym zbiegom w opuszczeniu Europy. Trasy te często obejmowały posługiwanie się fałszywą tożsamością, podrobionymi dokumentami oraz sieciami przerzutowymi w celu ułatwienia im przedostania się do bezpiecznych schronień, w tym do Ameryki Południowej.

Sfałszowane dokumenty: Wielu nazistowskich zbiegów uzyskało sfałszowane paszporty, wize oraz inne dokumenty podróży, aby ukryć swoją prawdziwą tożsamość i uniknąć schwytania. Posługiwali się tymi dokumentami, podróżując przez kraje neutralne lub im sprzyjające, zanim dotarli do Ameryki Południowej.

Współudział władz: W niektórych przypadkach przychylni urzędnicy w krajach Ameryki Południowej przymykali oczy na obecność nazistowskich zbiegów lub czynnie pomagali im uniknąć schwytania. Niektóre rządy, szczególnie te o reżimach autorytarnych przychylnych ideologii nazistowskiej, udzielały tym osobom schronienia.

Luki prawne: Niektórzy nazistowscy zbrodniarze wojenni wykorzystywali luki prawne lub pobłażliwe przepisy ekstradycyjne w krajach Ameryki Południowej, aby uniknąć ekstradycji do Europy, gdzie groziło im postępowanie karne za popełnione zbrodnie.

Ogólnie rzecz biorąc, połączenie szlaków przerzutowych, sfałszowanych dokumentów, współdziałania władz oraz luk prawnych umożliwiło nazistowskim zbrodniarzom wojennym ucieczkę do Ameryki Południowej i unikanie odpowiedzialności przez wiele lat po zakończeniu II wojny światowej. ChatGPT, marzec 2024.